

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 17 Marca v. s. 1826 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg d. 8 marca.

(z *Gazety Journal de St. Petersbourg*)

Przeszłego czwartku, o godzinie 6 rano, osoby wyznaczone przez Kommissyę żałobną do pełnienia obowiązków heroldów, udały się konno i w mundurach na plac Kazański, mając na bandolietach przewiązkę czarną z kokardami krepy białej, i znaki odznaczające żałobę podług ich stopnia, przeznaczone ceremoniałem dla wielkiej żałoby, potwierdzonym przez NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA. Dwaj Sekretarze Senatu, w ubiorze czarnym, konno, towarzyszeni przez gwardyę konną i czterech trembaczów, na tymże placu znajdowali się. Konie przybrane w żałobę dane były heroldem i sekretarzom ze stajni dworu. Poczem się udali wszyscy do Pałacu NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA; tam jeden z sekretarzy ogłosił pod oknami przy odgłosie trąb odezwę poniższą; tenże sam obrzęd odbył się potem przed Pałacem JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA MICHAŁA, po czem rozdzielili się na dwa oddziały, mając każdy na czele swoim herolda i Sekretarza Senatu. Jeden, udał się do części admiralicyjney, a drugi przez *Wasilewski - Ostrow*, do części *Staro - Petersburskiej* i *Wiburskiej*, dla przeczytania teyże odezwy na rynkach, ulicach, i po rogach ulic. Czego dopełniwszy złączyli się znowu na placu kazańskim, gdzie rozpuścili swój konwój, i udali się z raportem do Kommissyji żałobney.

O D E Z W A.

Z Rozkazu Naywyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, postanowiono, że dnia 6 b. m. nastąpi przeniesienie Ciała zmarłego wiekopomney pamięci, CESARZA ALEXANDRA Igo, z Czesmy do Kościoła Katedralnego Kazańskiego, dla postawienia tamże na katafalu, i że po odprawieniu modłów żałobnych i rozpoczęciu czytania Świętej Ewangelii, wolno będzie codzien w godzinach oznaczonych, osobom wszystkich klas i wszelkiego stanu, oddawać ostatnią powinność zmarłemu NAYJAŚNIEJSZEMU CESARZOWI JEGOMOŚCI.

Przeniesienie ciała zmarłego CESARZA z *Car-skiego-Sieta* do *Czesmy*, nastąpiło w piątek podług ceremoniału Naywyżey potwierdzonego (umieszczonego w Numerze 31 Kuryera Liwewskiego.)

Naywyżey potwierdzony ceremoniał przewiezienia CESARSKICH Regalijów i Orderów Rossyjskich z Pałacu zimowego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Czesmeńskiego.

Na Rozkaz Naywyższy, wszystkie Regalija i Ordery, prócz Cesarskiej Korony, Berła i Jabłka, ustawione będą w appartamencie przyległym Białej sali; u drzwi postawi się straż należyta; w pokoju zaś znajdować się będą Urzędnicy, przeznaczeni na deżur od Kommissyji żałobney — Cesarska Korona, Berło i Jabłko, będą w Izbie brylantowej.

W dniu i godzinie naznaczoney, przez osobne uwiadomienia od Kommissyji żałobney, zgromadzą się w Pałacu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do

sali Białej, Wielki Marszałek, Wielki Mistrz obrzędów, dwóch Mistrzów obrzędów Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, dwóch Marszałków Nadwornych, Wielki Marszałek Nadworny, te Osoby ze swojemi assystentami, które będą powinny przyjąć Regalija, dla odwiezienia ich do Pałacu Czesmeńskiego, wyznaczeni Urzędnicy Dworu i z rozporządzenia Zwierzchności woyskowej potrzebna liczba Kawalergardów do konwojowania Regalijów; na wielkim zaś dziedzińcu Cesarskiego Pałacu, potrzebna liczba Kawalergardów konnych — Od nadwornego kantoru stajennego przystaną będzie potrzebna liczba pojazdów, ku paradnemu pałacowemu podjazdowi.

Gdy nastąpi Naywyższy rozkaz przyjęcia Regalijów, Osoby, którym niesie je poruczono, ze swemi assystentami, weyda z Wielkim Marszałkiem, z Marszałkami Dworu i Wielkim Marszałkiem Dworu, do tey izby, gdzie się Regalia znajdują; przed nimi iść będą dwaj JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Mistrzowie obrzędów i Wielki Mistrz obrzędów.

Osoby, wyznaczone do przyjęcia Cesarskiej Korony, Berła i Jabłka, ze swojemi assystentami, odebrawszy od Wielkiego Marszałka przygotowane dla Regalijów węzłowie, poprzedzane od dwóch Mistrzów obrzędów i Wielkiego Mistrza obrzędów, dwóch Marszałków Dworu i Wielkiego Marszałka Dworu, poniosą je do Izby Brylantowej, gdzie Regalija pomienione, znajdują się na wspaniale do tego przygotowanym stole, i będą oczekiwać na przybycie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, po przybyciu do Izby Brylantowej, sam, w Naywyższej Osobie Swojej, raczy CESARSKĄ Koronę, Berło i Jabłko wręczyć Osobom, do przyjęcia ich stawiającym się, i rozkazać zanieść je do tey izby, gdzie się inne Regalija znajdują, dla przewiezienia ich, razem z Orderami Rossyjskimi do Pałacu Czesmeńskiego.

Regalija te niesione będą za poprzedzającymi dwoma Furerami Dworu i Kamer-Furerem.

Czterech Kamer-junkrów, czterech Kamer-herarów, dwóch Mistrzów obrzędowych i Wielki Mistrz obrzędów.

A za nimi pójdą dwaj Marszałkowie Dworu i Wielki Marszałek Dworu.

W momencie przyniesienia Cesarskiej Korony, Berła i Jabłka do izb, gdzie się wszystkie inne Regalija i Ordery w takim porządku znajdować będą, jak mają być niesione, osoby przeznaczone do niesienia Regalijów i Orderów Rossyjskich, zbliżą się i przyymą je od Wielkiego Marszałka.

Po przyniesieniu Cesarskiej Korony, Berła i Jabłka, uszykują się podług starszeństwa Regalijów i Orderów i wyniosą je za przodkującymi dwoma Furerami Dworu i Kamer-Furerem, czterema Kamer-Junkrami, czterema Kamer-herami, dwoma Mistrzami obrzędów i Wielkim Mistrzem obrzędów z ich laskami, do sali białej, skąd zaczną się iść do wschodów paradnych i do wielkiego paradnego podjazdu, do przygotowanych pojazdów.

W czasie tey processy, po obu stronach osób, niosących Regalija, w oddaleniu kilku kro-

ków od nich, pójdą Kawalergardowie z każdej strony po jednym.

Przyszedszy do podjazdu, wszystkie pomienione osoby, siadają do karet, wyjąwszy Kawalergardów, Furyerów Dworu, i Kamer-Furyerów, którzy pozostaną w Pałacu; a iście ma być w porządku następnym:

- 1). Oddział Kawalergardów z oficerem.
- 2). Oficer stajenny wierzchem, za nim trzech masztalerzów rżędem.
- 3). Karetą dla Kamer-Junkrów cugiem.
- 4). Karetą dla Kamer-Herów cugiem.
- 5). Faeton otwarty dla Mistrzów obrzędowych, cugiem.
- 6). Faeton otwarty dla Wielkiego Mistrza obrzędów, także cugiem.
- 7). Oficer stajenny.
- 8). Dwóch Podbereyterów, za nimi trzech masztalerzów konno.
- 9). Karetę dla osób jadących z Regalijami i Orderami ze swemi assystentami, przed każdą dwóch jeźdźców, a prócz tego, z obu stron każdej karety, będą jechać Kawalergardowie rżędem jeden za drugim, po dwóch przeciw każdej karety.

10). Do zamykania całego iścia przeznaczają się drugi oddział Kawalergardów z oficerem.

11). Straż Pałacu zimowego JEHO CESARSKIEJ MOŚCI wystąpi pod bronią, odda cześć Regalijom, równie też i inne znajdujące w mieście straże, mimo których Regalija będą wiezione.

Na placu przeciw Pałacu Czesmeńskiego, będzie się znajdowała straż, tam przeznaczona od Zwierzchności woyskowej.

Po przybyciu processyi do Pałacu Czesmeńskiego, woyska, które jey konwojowały, połączają się ze strażą tam będącą, i razem z nią oddadzą Regalijom honory przyzwoite.

Dla szczupłości cerkwi Pałacu Czesmeńskiego, w głównej jego sali, przygotowane będą przyzwoite dla Regalijów miejsca.

U podjazdu, gdzie orszak ma się zatrzymać, spotkany zostanie przez Wielkiego Marszałka z Urzędnikami Kommissyi żałobney i członkami Intendentu Dworu.

Po wniesieniu wszystkich Regalijów do Pałacu, za rozkazem Zwierzchności woyskowej, rozeydą się woyska, które przyszły z processyą.

Wniesienie Regalijów do Pałacu Czesmeńskiego, odbędzie się w tymże porządku, jaki był zachowany przy wyniesieniu ich z Pałacu zimowego.

Przy wniesieniu Regalijów do przygotowanej dla nich w Pałacu sali, po uprzednim naznaczeniu Wielkiego Marszałka w porządku starszeństwa Regalij, każde z nich postawione zostanie na przeznaczonym dla siebie miejscu — U drzwi sali, dla Regalijów przeznaczoney, postawieni będą żołnierze na straży; przez Kommissyą zaś żałobną, z Urzędników pod jey zawiadowaniem będących, ustanowi się deżur.

Przybyli z Regalijami odjeżdżają do domów, a powracają do Czesmy na czas processyi z Czesmy do mieyskiej rogatki, a z tamąd do Soboru Kazańskiego.

Pojazdy Dworskie, za rozkazem Wielkiego Marszałka, odesłane będą do miasta, i także z rozporządzenia P. Koniuszego Dworu JEHO CESARSKIEJ MOŚCI powrócą do Czesmy, przed czasem naznaczonym do wyyscia żałobnego karawanu z Czesmy do mieyskiej rogatki.

Uwaga: Ordery zagraniczne Kommissya żałobna do siebie przyjmie, aby je dostawić do karawanu, który ma iść od rogatki mieyskiej do Soboru Kazańskiej.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d. 21 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Na zgromadzeniu politycznym okręgu Warszawskiego odbytém d. 17 b. m. pod łaską JW. Jana Berendta, Marszałka, Assessorami byli: WW. Krzywoszewski i Jan Szczurowski, a

Sekretarzem W. Ryszkowski. Większością głosów obrany został Radcą Wojewódzkim W. Krzywoszewski Mecenaz.

Dnia 16 b. m. w nocy zszedł z tego świata nagłą śmiercią w 52 roku życia ś. p. JW. Michał Szymanowski, Sędzia Pokoju, Kawaler orderu ś. Jana Jerozolimskiego, dziedzic dóbr Leszna, znany powszechnie ze swego światła, cnot obywatelskich i uprzejmości charakteru. Zwłoki jęgo pochowane zostały d. 19 b. m. na cmentarzu Powązkowskim.

Od dnia onegdajszego zaczęto znowu przejeżdżać i przechodzić przez most pod Warszawą na Wisłę.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 28 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. Cesarzowa tak odpowiedziała w języku łacińskim na mowę, którą do niej w tymże języku miał Arcy-Biskup Koloczy, na wysłuchaniu udzieloném deputacyi Seymu węgierskiego w dniu 11 b. m.

„Przywiązuję wielką cenę do uczuć i poświęcenia, które stany królestwa węgierskiego i krajów do niego przyłączonych, wynurzyły mi przez usta uroczystey deputacyi.

„Jeśli niebo wysłucha życzeń Stanów o moje szczęście i zachowanie dni moich, mogą być pewne, że z ich spełnienia tyle tylko cieszyć się będę, o ile zdołam poświęcać dni moje dla zachowania i przedłużenia, ile można, drogich dni mego dostojnego Pana i ukochanego małżonka, waszego łaskawego Ojca i Króla, i okazywać Narodowi Węgierskiemu i wszystkim wiernym ludom, zostającym pod jego berłem, dowody mojej dobroci macierzyńskiej i życzliwości.

„Proszę deputacyi, aby oznaymiła tym, którzy ją przysłali, że z upodobaniem odebrałam dowody ich synowskiego przywiązania, i aby zapewniła ich o mojej szczerzy przychylności.”

N I E M C Y:

Od brzegów Menu 9 marca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 26 z. m. odprawilo się uroczyste zaganienie Seymu w Weymarze. Baron Riedesel został obrany marszałkiem seymowym. Nazajutrz zajęto się wyborem członków kommissy seymowych.

— Serce zmarłego Króla bawarskiego Maksymiliana złożono d. 29 z. m. z przyzwoitą uroczystością w kaplicy kościoła parafialnego w Alt-Oettingen.

— Bankier wyznania moyżeszowego, nazwiskiem Herz we Frankforcie, poniósł wielką stratę przez bankructwo szwagra swego, Pana Goldsmith w Londynie. Strata ma wynosić milion franków. Wspomniony bankier jest spokrewniony z rodziną Ranów Rotszyldów, z których jeden ożenił się z najstarszą jęgo córką.

P R U S S Y.

Berlin 4. Marca.

(z Gaz. Jour. de Francf.)

Król Jmć przeznaczył 1000 talarów na pomnik, mający się wystawić Doktorowi Franke, założycielowi domu sierot w Hali.

— Król Jmć przesłał poniższy rozkaz gabinetowy Panu Hake, ministrowi woyny, i Panu Nagler, Dyrektorowi poczt jeneralnemu.

„Potwierdzam przyłączone tu urządzenie, przedstawione Mi przy raporcie W. Pana pod d. 26 b. m., mające na celu umiarkowanie w czasie pokoju opłaty za listy i przesyłki pieniędzy i pakietów, od woyskowych w czynney służbie, zaojąwszy od prostego żołnierza do feldfebla, polecają W. Panu jęgo spełnienie Berlin dnia 30 grudnia 1825. Fryderyk Wilhelm.

Stosownie do tego urządzenia, opłata za listy ważący lot jeden wewnątrz królestwa, nie ma

przechodzić 2 groszy srebrnych. Za pakiety 6 funtów wazące pobierać się będzie podwójna opłata listu. Za przesyłkę w pieniądzu do dwóch talarów, zapłaci się dwa grosze, jak za list prosty; od dwóch do ośmiu opłata podwójna, od ośmiu do 20 stu talarów, opłata potrójna; za sumę przechodzącą 20 talarów, pobierać się będzie opłata taryfą oznaczoną. Wszystkie listy, do żołnierzy pisane, osobną pieczęcią będą pieczętowane.

— Dnia 11 —

(z Korrespondenta Hamburgskiego)

Wskrzeszone na nowo urządzenie stanów, jako część składająca całość ustawy państwa, tak potwierdzone zostało, że stało się razem warunkiem dalszego organizacyi władz prowincjonalnych, a mianowicie rządów. Wiele odnog administracyi, które przedtem zależały od rządu, zostało oddzielonych do stanów prowincjonalnych. Rozmaite też zmiany nastąpiły i co do osób rządowych. Dyrektor rządowy *Henner*, mianowany jest Prezydentem rządowym w *Gumbinie*, Vice Prezydent *Rothe*, Prezydentem Rządu w *Gdańsku*, Vice Prezydent *Rohr*, Prezydentem Rządu w *Sztralsundzie*, Dyrektor rządowy *Brenn*, Prezydentem w *Merseburgu*; dyrektor rządowy hrabia *Flemming*, prezydentem rządu w *Erfurcie*; dyrektor rządowy *Richter* prezydentem rządowym w *Minden*; a Vice-prezydentem rządowym *Meding* w *Królewcu Pruskim*; Bismarkowi charakter i ranga prezydenta zostały nadane.

— Lubo zwyczajnie choroby zaraźliwe rozszerzają się z miast stołecznych na prowincye, tu przeciwnie się zdarzyło, że ospa z prowincyi, a zwłaszcza ze Śląska, wniesioną została do stolicy. Najmocniej opanowała koszary. Co rychlej więc zaszczerpiono ją rekrutom, którym nie była szczepiona; w jednym półku znalazło się 100 żołnierzy, którym nie była jeszcze zaszczerpiona.

— Professor *W. Szadow*, jedzie do *Düsseldorfu* na miejsce Prof. *Corneliusa*, jako dyrektor tamtejszej Akademii sztuk.

ANGLIA.

Londyn d. 4 marca.

(z Gazety Warszawskiej).

Postanowienie banku względem pożyczki 3 milionów funtów szterlingów dla kupców na zastaw w towarach, nie miało dotąd spodziewanego wpływu na cenę papierów skarbowych, i słyhać, iż rząd uzna potrzebę pożyczki. Pożyczka, którą kupcy biorą z banku, wynosi najmniej 500 funtów szterl., a to po ocenieniu towarów przez przysięgłych meklerów. Kupcy dają bankowi wexle z terminem zapłaty za trzy miesiące, zastrzegając sobie prawo przedłużenia tego terminu do drugich trzech miesięcy; bank zaś po sześciu miesiącach otrzyma 10 procentów od danego kapitału, co ma służyć na zapewnienie od wszelkiej straty przez spadnienie ceny lub zepsucie się towarów.

— Przywrócono zupełnie spokojność w *Maclesfield*, przeszłej nocy atoli jeszcze kilkaset ludzi, czyniąc zgiełk, snulo się po ulicach. Oddział dragonii, który tam przybył z *Manchester* dla uśmierzenia rozruchu, powrócił już do dawniejszego swego stanowiska. Słyhać, iż robotnicy nieczynni w tatecznych rękodzielniach, odprawiają na polu zgromadzenie, w celu podania próśby o zniesienie praw zbożowych.

— Odebrany tu list ze *Stambułu* pod d. 25 stycznia wyraża: „Słyhać, iż kilku baszów stać będzie z wojskiem w okolicach stolicy, i że rząd turecki myśli znowu wprowadzić *Nizam Dżedit*, to jest, woyskową karność europejską.”

— Gazeta wychodząca w *Kalkucie* donosi o odebraniu listów Jenerała *Campbell* z *Prome* pod d. 7, 14 i 19 września, które wyrażają, iż naczelny dowódca Birmanów przysłał do niego deputacyą z uwiadomieniem, iż najmłodszy brat Króla *Awy* otrzymał pełnomocnictwo do układania się,

i że chcieliby wiedzieć warunki, pod jakimi rząd angielski mógłby zawrzeć pokój. Po takim kroku nastąpiło zawieszenie broni na 40 dni; jakkolwiek więc będzie skutek układów, działania wojenne nie będą mogły znowu się zacząć przed d. 18 października.

Pomiędzy prawami, których osady nasze mimo życzenia i woli rządu wzbraniają jeszcze biednym niewolnikom, jest i to, że każdy niewolnik może przez testament rozporządzić szczupłą własnością swoją. Zachodzi w tey mierze wielka różnica z następującym wypadkiem, którym się zajął jeden z sądów krajowych w osadach zamorskich: pewny żołnierz angielski, śmiertelnie ranny, konając prawie napisał na piasku rozporządzenie majątkiem swoim; taki testament potwierdzony przez naocznych świadków, został uznany ważnym i do skutku przywiedzionym.

— Rząd peruwiański upoważnił Pana *Garcia* z *Buenos Ayres* do dobywania kruszców z obfitych kopalni krajowych przez pewny przeciąg czasu, pod warunkiem, aby za 6 miesięcy wypłacił milion piastrow woysku kolumbijskiemu, stosownie do uchwały kongressu peruwiańskiego. *Boliwar*, jako dyrektor peruwiański, zatwierdził ten układ w *La Paz*.

PARLAMENT.

Izba Wyższa. Lord *King* składając d. 2 b. m. petycyą mającą 40,000 podpisów, o zniesienie praw zbożowych, mówił mocniej, niż zwyczajnie, i tym razem nikt się z przeciwnym zdaniem nie oświadczył.

Izba Niższa. Na sessyi dnia 24 z. m. Pan *Canning* broniąc Pana *Huskisson*, kolegę swego, od czynionego mu przez stronę opozycyjną zarzutu chęci nowości i gwałtownego utrzymywania metafizycznych zasad, powiedział między innemi: „Zawsze byli tacy ludzie, którzy usiłowali tamować postępy oświaty. Tą drogą postępowały nieszlachetne umysły, aby się uwolniły od przykrego uczucia swojej niezdadności i ograniczonosci. Nie pierwszy to raz widzę, iż w kraju naszym istnieje fakcja, nie polityczna, lecz taka, która każdą poprawę uważa za wsteczny krok od zupełnie już doskonałego stanu. Fakcja ta nieliczna i słabe środki mająca, mniema, iż żaden człowiek, kochający honor, nie może czynić wniosków, któreby zmierzały do utrzymania tego kraju na równym stopniu z powszechnemi postępmi cywilizacyi i umysłowego ukształcenia innych krajów; takie usiłowanie podkopuje zasady naszej wielkości. Nie przystoi wprawdzie ministrowi angielskiemu sprzyjać wątlym projektom; lecz obowiązany jest postępować średnią drogą, na której administracya jego doznaje prawdziwych ulepszeń, przy troskliwym unikaniu, aby dobro kraju przez złe wyrachowane doświadczenia nie było nadwężonóm. Ci, którzy pragną, abyśmy się zrzekli wszelkich tak nazwanych nowości, przy zaniedbanu zmian potrzebnych, musieliby z czasem przyjąć nowości, któreby nie były polepszeniem. Obwiniają nas o zaniechanie zasad *Pitta*, wielkiego ministra, i przyjęcie przeciwnego systematu. Czyliż podobna; aby ci, którzy tak mówią, rzeczywiście mniemali, iż zasady liberalney polityki handlowey mają co wspólnego z maxymami *Whigów*? Uwielbiam życie publiczne *Pitta*, wielkiego męża, biorąc je w całości; lecz znajdują się tacy, którzy przeciwnie wolą uwielbiać wyjątki, aniżeli prawidła; uwielbianie ich jest podobne do dzikich narodów pogańskich, które obojętnie patrzą na cały blask słońca w południe, a gdy przypada zaćmienie jego, biegają ze swojemi grzechotkami, i z czcią zabobonna padają na kolana. Uwielbiam chwalebny zawód *Pitta*, i światło, jakie rozpostarł; nigdy jednak nie poczytam się za obowiązanego kopiować pojedyncze uchybienia tego wielkiego wzoru, a idąc śladem jego, strzedz się będę nasładować małe błędy, które pochodziły z nadzwyczajności owoczesnych wypadków i przykrego położenia.”

FRANCYA.

Paryż d. 7 marca.
(z Gazety Pruskiej Stanu).

Zawczora były u dworu świetne pokoje, na których znajdowali się osoby ciała dyplomatycznego, marszałkowie i wielka liczba parów i deputowanych.

— Pewna Pani, znajoma w Paryżu z leczenia magnetycznego, niedawno wyleczyła Panią St. P. Wkrótce potem zachorowała córka tej Pani. Przywołano cudowną doktorę, która podczas magnetycznego uspienia, zapisała dla tej pannieki mocną dozę wina huxham (na womit) z czego chora wnet umarła. Odbywa się teraz o to sprawa w sądzie. Oskarżona najprzód powiedziała, że niewie co ona podczas magnetycznego uspienia zapisała: gdyż po obudzeniu się zupełnie zapomniała tego, co w czasie uspienia robi i mówi.

— Fabrykant sukna w Sedanie, zafundował własnym kosztem szkołę jeometryi i mechaniki z zastosowaniem do sztuk.

— Prefekt policyi kazał zabrać wiele popiersi Napoleona, w Uranoramie P. Rouy.

— Dnia 8 b. m. sprawujący interesa N. Cesarza Brezyljskiego przy naszym rządzie, Baron de Pedra Branca, przedstawiany był Królowi, Xiążętom i Xiężnom.

— Dla zelogi wersalskiej, na odprawienie Jubileuszu, naznaczono dni pięć.

— Król hiszpański udarował wielką wstęgą orderu Karola, młodego Hrabiego Trastamara, który ma towarzyszyć Xięciu Carlos do Rosyji.

— Najwyższa rada wojkowa hiszpańska uznała za niemogącego się oczyścić, byłego konstytucyjnego ministra wojny (w roku 1822 d. 7 lipca) Jenerała inżynierow D. Ludwika Valanzat.

— Dnia 9 —

Król Jmć w towarzystwie Delfina i małżonki jego zwiedził wczora kościół ś. Eustachego. Przyymujący Monarchę Officyał oświadczył, iż obecność jego w tym kościele parafjalnym i dany przykład pobożności, przeymuje serca wiernych mocnym uczuciem uwielbienia. Poźniej udał się Monarcha do kościoła N. Panny Maryi, gdzie przyymujący go najstarszy Xiądz, rzekł między innymi: „Jakie to szczęście jest dla narodu francuzkiego, iż, postępując drogą, jaką wskazuje religia i pobożność, naśladuje tylko swojego Monarchę, iż w świątyni znajduje swego Króla, który więcej dla niego, niż dla siebie, błaga Wszecmocnego Boga o błogosławieństwo.” Król Jmć odpowiedział: *Szczęście moje zawisło na szczęściu ludu mojego.*

— Xiężna Berry założyła Instytut poświęcony ś. Józefowi dla wsparcia pracowitych ubogich; na czele jego jest także syn jej, Xiądz Bordeaux. Posiedzenia wyższej rady tego instytutu odbywają się w pokojach rzezonego Xiążęcia, pod przewodnictwem Arcy-biskupa paryzkiego. Xiężna życzy sobie, aby szczególniej młodzież francuzka przykładała się do tego dobroczynnego instytutu. Z tego powodu Vice-hrabini de Gontaut, Guwernantka dzieci wspomnioney Xiężney, napisała do Rektora Akademii w Clermont - Ferran: „Zyczeniem Xiężney jest, aby młodzież francuzka łączyła się do uskutecznienia dobroczynnych jej i syna jej zamysłów.” Posłała mu oraz dwie książki arytmetyczne w nagrodę dla dwóch uczniów, którzy mają zbierać składekę na ten instytut, i rachunek utrzymywać.

— Cesarско-rossyyski Jenerał-porucznik Jomini przybył do tuteyszej stolicy.

— Jeden z tuteyszych dzienników donosi o rozchodzącej się pogłosce, iż Anglia chce Brezylją i

Rzeczpospolitą Buenos-Ayreską skłonić do odstąpienia pretensy ich do prowincyi Banda-Oriental, która ma być osobnym krajem pod opieką Anglii.

WŁOCHY.

Rzym d. 12 lutego.

(z gazety Pruskiej Stanu).

Przeszłego poniedziałku w pięknym dniu pogodnym, Oyciec ś. pierwszy raz wyjeżdżał. Odwiedził Królową Sardyńską (wdowę), która, jak wiadomo, mieszka w papieżkim pałacu na górze Cavallo, (kwirinalney), a powracając był w kościele jezuickim (Chiesa del Gesu) gdzie odprawiono się nabożeństwo z wystawieniem Najswiętszego Sakramentu.

— Dnia 15. —

(z Gazety Warszawskiej).

Kardynał Beneventi, nadzwyczajny delegat do prowincyi Marittima i Campagna, wybrany został przez Oyca ś. do przewiezienia papieżkiego pisma z powinszowaniem N. CESARZOWI JMCI WSZECH ROSSYI.

— Pan Italiński, Cesarско-Rosyyski pełnomocny Minister, złożył d. 13 b. m. Oycu ś. nowy list wierzytelny od Monarchy swego.

— Wesolość ustała w tuteyszej stolicy z końcem karnawału, i Rzym powrócił do swojej filozoficznej spokojności.

— Polioya bierze ciągle do więzienia tych wszystkich, którzy noszą broń zakazaną. Niedawno losu tego doznał synowiec bogatego piekarza, za to, iż nosił laskę, w której była szpada. Prowadzono go na osłe po ulicach, a potem posłano na galery na lat 10.

— Panowie Jaurequi i Aguirre, którzy niedawno przybyli z Mexyku, nie mają żadnego dyplomatycznego znaczenia, i nie rozpoczęli układów ze Stolicą Apostolską. Słychać owszem, iż pewny Xiądz z zakonu Jezuitorów, ma zlecenie układać się z dworem Rzymskim względem osadzenia Biskupów w kraju mexykańskim.

Od granic włoskich dnia 20 lutego.

Dnia 1 b. m. dało się uczuć trzęsienie ziemi w Neapolu i w innych mleysoach królestwa Obojey Sycylii. W Tito 60 domów obaliło się, a inne grożą upadkiem, 7 ludzi utraciło życie, i wiele jest mocno skaleczonych.

Kurs Sanktpetersburski.

Dnia 2 marca.

Amsterdam	na 65 dni	45½
	— 3 miesiące	—
Hamburg	— 65 dni	—
	— 3 miesiące	8½, 4
Londyn	— 3 miesiące	95½, 9
Paryż	— 70 dni	—
	— 5 miesiące	97, 97½, 98

Moneta Rossyyska i cudzoziemska.

Dukat hol. nowy	11 r. 80 k.
— — stary	—
Piastry twarde hiszp.	—
Jefimki	—
Rubel złotem	3 r. 87½ k.
— — srebrem	3 r. 70 k.
Papiery kommissyi umorzenia długow.	
6% assyg.	105
6% brzęcząca moneta	—
5% takóż	—

Kurs wileński na assygnaty od dnia 16 marca: rub. sreb. 3 rub. 70½ kop., czerw. złoty nowy r. 11, k. 80; imperyal 37 rub. 5 kop.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawcler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 53.

Wilno dnia 17 marca r. s. 1826 Roku.

O G Ł O S Z E N I E.

i. Oddział Izby Skarbowej Wileńskiej ogłasza, iż po odbytych w niej w pierwszych dniach idącego miesiąca marca publicznych targow na skarbowe majątki i artykuły czynszowe, pozostały nie wzięte użycy wyszczególnione jako to:

N. Nazwisko majątkow w powiatach.	Stan majątku podług inwentarzy, i dochod z nich.								
	Folwarki.	Miasieczka.	Wsi i zaściankow.	Liczba dymow.	Liczba duzz ploi mekley podług rewizyi 1816 roku.	Dochod lustracyyny.		Cena naznaczona podczas targow	
						Srebrem		srebrem lub assygn.	
						Ruble	K.	R.	K.
Majątki zawakowane oddają się na lat 12									
<i>Wileńskim.</i>									
1 Matakiele Milaniszki dzierżawa				4	4	84	45		
<i>Trockim.</i>									
2 Nowosady dzierżawa				1		153	50		
<i>Oszmiańskim.</i>									
3 Nerowka				1		60			
4 Krawcowszczyzna						35			
5 Kerwele	1					68	90		
<i>Brastawskim.</i>									
6 Bernatowskiego część starostwa	1		4	11	5	408	15		
7 Klucz Sołoki i Jezerosy		1		291	1037	11455	95		
<i>Rosieńskim.</i>									
8 Jurydyka w Resieniach po Żukowskiej						9		70	
<i>Telszewskim.</i>									
9 Szlęskie Starostwo	1			6	10	199	59		
<i>Kowieńskim.</i>									
10 Krzące dzierżawa	1			15	7	333	10		
<i>i Upitskim.</i>									
11 Pożaszczę dzierżawa						2	17½		
Majątki odebrane od dzierżawców za niewypełnienie przyjętych przez nich na zarządzanie majątkami skarbowymi prawideł, oddają się w arendę do upłynienia terminu dzierżawy nieakuratnych possessorow.									
<i>Brastawskim.</i>									
1 Sutorowicze Starostwo	1		1	6	8	81			srebrem
2 Miłosze Starostwo	1		1	12	38	278	40	425	
<i>Oszmiańskim.</i>									
3 Czotyрки Dzierżawa			1	6	19	182	25	188	
<i>Witkomierskim.</i>									
4 Pomuszkie Starostwo	1		8	45	93	1042	7½	1808	
5 Pohilbiszki folwark	1		2	6	30	366		381	
<i>Telszewskim.</i>									
6 Wideyki dzierżawa			1	7	9	173	96	260	
7 Poizna	1		1	2		162	30	166	
Majątki przeznaczone teraz do odebrania od terażniejszych dzierżawców za nagromadzoną przez nich niedoimkę.									
<i>Wileńskim.</i>									
1 Horodnicestwo wileńskie						45	97½	58	20
2 Giędziuny				4	4	69	15	75	
3 Kołoboryzki			1	5		67	6		
<i>Trockim.</i>									
4 Woytowstwo Trockie				6		19	17½		
5 Naszkuny dzierżawa	1					31	20		
6 Niemonoyskiego część Starostwa	1	1	4	79	181	1172	54	2002	
7 Streypuny Buywuny	1		2	4		230	53½		
<i>Witkomierskim.</i>									
8 Okaińskie starostwo			2	37		700	31½		
<i>Brastawskim.</i>									
9 Brastawskiego część Starostwa	6	1	108	244		4045	97½		
<i>Telszewskim.</i>									
10 Placowe w M. Telszech					397	131	7		
<i>i Upickim.</i>									
11 Traktyer imłyn w M. Poniewieżu									
<i>i Witkomierskim.</i>									
W Łabonańskiej leśney daczy 13 pustoszy z uprawną ziemią i łąkami, 2 karczmy, 16 jezior, i osobno niektóre obszary ziemi.									

Na wzięcie ich w dzierżawę naznaczono terminy w miesiącu kwietniu 23, 24 i 26 dnia.

Dnia 10 marca 1826 roku.

Naczelnik stoła Zdzitowiecki.

Sowietnik Kołkowski.

Gubernski Skrętarz Bayrnlewicz.

У В Ъ Д О М Л Е Н І Е.

1 Въ следшіе Дополнительного о шорго-
вле посполновенія въ 14й день Ноября 1824
года Высочайше конфирмованного, 192 § Ви-
ле́нская Городская Дума симъ объявляетъ, что
изъ числа записавшихся на прошедшій 1825й
годъ, по Городу Вильно купцовъ, яко не при-
бывшіе къ запискѣ на сей 1826й годъ; а попому
и не записаны въ тоже купчествѣ следующие
лица а имянно: по 3й гильдіи изъ хрестіанъ,
Иванъ Оконисниковъ, Ефимъ Хмельниковъ, Ка-
шерина Савичова, Кристина Шьялевичова, Ви-
кеншіи Шульскій, Павелъ Поповскій, Юрій
Юцкѣвичъ, Маріяна Добровольска, Кашерина
Орловска, и Пешръ Недей. А также по пре-
шей гильдіи изъ еврейвъ, Янкѣль Лянде, Ле-
винъ Еліашъ, Ицко Беркманъ, Айзикъ Гинз-
бургъ, Берко Юрборгъ, Јовель Тигеръ, Абра-
гамъ Бурштейнъ, Номель Михелисъ, Лейба Ду-
сманъ, Јудель Коуфманъ, Абель Ляндесъ, Лей-
зеръ Ковнеръ, Хана Догемова, Шмујло Авер-
бахъ, Арія Зарецкій, Бейнасъ Пружанъ, Нотко
Миникесъ, вдова Шпринцесова, Шепмель Левин-
сонъ, Гиршъ Гельшфарбъ, Абрагамъ Россіанъ,
Абрагамъ Левинъ, Симонъ Раго, Аронъ Јохель-
сонъ, и Беніаминъ Бухгендлеръ, кои все выше
писанные лица яко нечитающіеся уже съ 1го
генваря наступающаго года въ числѣ Купцовъ,
что неимеють права никакой производить шор-
говли; о шомъ для общей вѣдомости симъ знашь
даешся. Марта 15 дня 1826 года.

З А В І А Д О М І Е Н І Е.

1 Rada Mieyska Wileńska mając się stoso-
ownie do Naywysocy utwierdzonego w roku 1824
gbra 14 dnia Dodatkowego o kupiectwie posta-
nowienia a szczególnie §. 192, podaje ninieysze
Zawiadomienie do Gazety Kuryera Litewskiego,
o tych wszystkich kupcach, którzy będąc roku
przeszłego 1825 zapisanemi do giełd; dla запи-
sania onych w takowez na rok idący 1826, nie
przybyli, nie jawili się, i zapisanemi nie są; a
mianowicie byli kupcy w trzeciej giełdzie z chrze-
ścian, Jan Okonisnikow, Joachim Chmielnikow,
Katarzyna Sawiczowa, Krystyna Szawlewiczowa,
Wincenty Szulski, Paweł Popowski, Jerzy Ju-
szkiewicz, Maryanna Dobrowolska, Katarzyna
Orłowska i Piotr Nedeу, oraz ze starozakonnych,
Jankiel Lande, Lewin Elias, Icko Berkman, Ay-
zik Hinzberg, Berko Jurborg, Jowel Tigier, A-
braham Burszteyn, Notel Michelis, Leyba Du-
sman, Judel Koufman, Abel Lapides, Leyzer
Kowner, Chana Dohiemowa, Szmóyło Awerbach,
Aria Zarecki, Beynas Prużan, Notko Minikes,
wdowa Szpryncesowa, Szepszel Lewinson, Hirsz
Celtfarb, Abraham Rossian, Abraham Lewin, Sy-
mon Rago, Aron Jochelson, i Benjamin Buch-
hendler, które to wyżej wyrażone osoby, jako
już nie znajdujące się liczbie kupcow na rok
idący 1826, tak też że nie mają prawa żadnym
zajmować się handlem, o tem dla publiczney wiadomości
ogłasza się. Marca 15 dnia 1826 roku.

Jan Buksza Prezydent Miasta Wilna.

Sekr. Rady M. W. Józef Woŷtkiewicz.

1 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY
MOSCI Samowładnającego całą Rossyą etc etc etc

Pozew edyktałny przed Sąd taxatorsko ex-
dywizorski dekretem Sądu Głównego Litewsko-Wi-
leńskiego drugiego Departamentu roku 1822 msca
gbra 7 dnia i do tego takimże późniejszym na-
znaczony w mieście gubernskim Wilnie w kamie-
nicy Ray zwaney przy rogu niemieckiey ulicy
pod N. 385 sytuowanej, od dnia 29 marca tera-
zniejszego 1826 roku sądzić się mający z powu-

dzstwa UUr. Romualda pełne lata mającego,
a Justyna nieletniego braci Stachowskich sukce-
sorow zesłego Antoniego Stachowskiego Szam-
belana b. Dworu polskiego, przy asystencyi pra-
wney opieki, w zamiarze ostatecznego ułatwie-
nia tak z kredytorami jako też i debitorami, oraz z
zmaitego tytułu pretensorami do funduszu zes-
łego Szambana Stachowskiego stosunki mieć m-
gącemi, lub massie funduszu onego zawiniającym,
a wszczególności UUr. zesłego Michała Po-
giernickiego sukcesorom, Gasperowi Mníchowski-
mu lub jego sukcesorom za kartą 1732 8bra 16
o złotych 34, Franciszkowi Strezowi i jego su-
kcesorom za kartą 1778 oktobra 3 o złotych 45,
Dominikowi Paszkiewiczowi i Maryannie z Pa-
szkiewiczow Anyszkwowskiej i jej sukcesorom za
assekuracyą na przystawienie Krzysztofa Anysz-
kwowskiego, Pawłowi Skoropackiemu i jego sukce-
sorom za czer: zł: 5, Polońskiemu i jego sukce-
sorom za czer: zł: 2 i zł: 9, Józefowi Hryno-
wiczowi z przelewу Minkiewicza o zł: pol: 183,
Franciszce Hryniewiczównie i jej sukcesorom o
zł: pol: 270, Karolowi Szmytowi porucz: woysk
ross: i jego sukcesorom o czer. zł: 100, Ignace-
mu Broncowi i sukcesorom o czer. zł: 2 Józefowi
Hryniewiczowi i sukcesorom o czer: zł: 5,
Józefowi Ogańowskiemu porucz: i jego sukceso-
rom o czer: zł: 5, Jerzemu Szuscickiemu i su-
kcesorom o zł: pol: 42 i gr: 20, Robertowi Brzo-
stowskiemu pułkownikowi huzarskiemu woysk li-
teń: i Sukcesorom o czer: zł: 100 od Plewaki
starosty koloboryskiego wziętych, Józefowi Szu-
scickiemu lub jego sukcesorom o zł: pol: 420
i czer: zł: 14 i zł: pol: 13, Tadeuszowi Kościń-
skiemu komor: i jego sukcesorom o czer: zł: 6,
Gabryelowi Szadurskiemu pisarzowi o czer: zł:
8, Joachimowi Klikowiczowi jego sukceso-
rom o zł: pol: 250, i rub: sr: 60 Jozefowi Osi-
powiczowi lub jego sukcesorom o zł: pol: 96, I-
gnacemu Rymszy oboznemu nowogrodz: i sukce-
sorom o czer: zł: 150, Józefowi Korsakowi Szam-
belanowi lub jego sukcesorom o bonifikacyą za
konia i pistolety, Marcinowi Mądzińskiemu sta-
ros: kurlandzkiemu i jego sukcesorom, wnukom
o czer: zł: 70, Stanisławowi Prokszy lub jego su-
kcesorom o zł: pol: 200, Lu. Jo. Pozarzyckie-
mu rotmistrzowi wileńskiemu o rub. sr. 5, Joa-
chimowi Suhodolskiemu porucz: woysk polskich
i sukcesorom o zł: pol: 30, Jerzemu Labulewiczowi
o czer: zł: 16, Alexemu Wiercińskiemu lub
jego sukcesorom o rub. sr. 18, Michajłowi Wy-
sokowowi lub jego sukcesorom o czer: zł: 20, Józefowi
Strutynskiemu Jenerałowi woysk polskich
i sukcesorom braciom o czer: zł: 20, Dominiko-
wi Nowackiemu regentowi Staro-Dubowskiemu
i sukcesorom o rub. sr. 80, Antoniemu Juhahow-
wi i jego sukcesorom o czer. zł: 25, Janowi
Filipowiczowi i jego sukcesorom o zł: pol: 300,
J. Kończemu pisarzowi ziem: wilens. i sukceso-
rom o czer. zł: 70, Jehorowi Hlicz Hubarowowi
i Ilij Hubar lub ich sukcesorom za wexlem rub.
sr. 900, arędy za kamienicę rub. sr 30, A. Wa-
silewskiemu lub jego sukcesorom o zł. pol. 350,
Piotrowi Gorskiemu chorąż. altiler. koronney i
jego sukcesorom o czer. zł. 83, Hilaremu Ref-
kowskiemu lub jego sukcesorom o czer. zł. 4,
Władysławowi Jukszcie obywatel. mias. Wilna
i jego sukcesorom o zł. pol. 160, Michałowi Ho-
rodeńskiemu komor. wil. i jego sukcesorom czer.
zł. 15, Kazimierzowi Bohuszowiczowi i sukceso-

rom o tynfow 304, Janowi Sokolnickiemu i jego sukcesorom o czer. zł. 105, Józefowi Augustynowiczowi i jego sukcesorom o czer. zł. 70 Tadeuszowi Gorskiemu i jego sukcesorom o czer. zł. 6, Tomaszowi Mackiewiczowi i jego sukcesorom o talar. bitych 75 i o zł. pol. 604, i o talarow bitych 550 i o czer. zł. 100, i o czer. zł. 30 i o czer. zł. 12 i o tynfow 150 i talar. bitych 20, Kazimierzowi Iwanickiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 600, Józefowi Ciszewiczowi rotm. i jego sukcesorom o zł. pol. 38, Andrzejowi Warkojowi Chorążmu i jego sukcesorom o czer. zł. 29 i zł. pol. 105, G. F. R. Heyningowi majorowi o rubli 3 i jego sukcesorom, T. Byszynskiemu o zł. pol. 26, Bartłomiejowi Ekiertowi i jego sukcesorom o zł. pol. 400, Ignacemu Kostrowickiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 186, Fulgientemu Kamienskiemu rotmistrzo-Lidzkiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 80, a za rejestrem zł. pol. 188, Bartłomiejowi Kisielowi i jego sukcesorom o talarow bitych 100, Gutowskiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 214, Michałowi Russelowi i jego sukcesorom o zł. pol. 310, Romualdowi Rawiczowi i jego sukcesorom o czer. zł. 8, Józefowi Lewanowiczowi komornikowi trockiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 455, Janowi Sparskiemu i jego sukcesorom za wexlem o zł. pol. 2340, D. B. Hauszenbergowi majorowi woysk rossyjskich i jego sukcesorom o czer. zł. 50, Jerzemu Kröllowi i jego sukcesorom o zwrot karty Hauszenberga na czer. zł. 50, Kazimierzowi Podwysockiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 66, Szymańskiemu kapitanowi i jego sukcesorom o zł. pol. 15 groszy 10, Antoniemu Galinskiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 100, staro zakonnemu Hirszowi Berkowiczowi i Eliaszowi Hirszowie owi synowi i ich sukcesorom o zł. pol. 900, Wincentemu Mankowskiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 746, Antoniemu Cybulskiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 65 i groszy 10, T. D. Kozierowskiemu szambelanowi o czer. zł. 100, S. Korsakowi i jego sukcesorom o czer. zł. 100, Józefowi Sosnowskiemu i jego sukcesorom o zł. pol. 2,545, C. Gierroyciowi staroscie osieckim. i jego sukcesorom o czer. zł. 150, Michałowi Krupskiemu o zasądzenie 3,236 za obligiem i jego sukcesorom, Konstancyi z Platerow Grafini Manuczyney marszałkowej brasławskiej jako utrzymującej fundusz po zesłym Grafie Manuczym o zł. pol. 5,589 i groszy 19 zapłaconych, WJP. Szymonowi Gieczowi o bonifikatę za pożyczonych 20 purow pszenicy oraz nagrodę za opłacenie 4 kopy drzewa, niemniej Józefowi Kołusowskiemu oficjaliscie zesłego Graffa Manuczego do usprawiedliwienia się z przyjętych dowodow próbujących zawinienia, sukcesorom zesłego Konstantego i Leona Sorokom, Michałowi, Edwardowi, Maxymilianowi, braciom rodzonym, Teresie córce, Józefie z Sorckow Odyncowey lub sukcesorom, niemniej Ludwikowi Zachorskiemu, Stefanowi, Stanisławowi, Józefowi Guszewskim nabywcom dóbr ewikicy uległych o summe 14,000 złotych wedle dekretu kompromisarskiego należną, Franciszkowi Markiewiczowi, Michałowi Przyjałowskiemu, JW. Gasperowi Platerowi, Teresie Sielickiej i sukcesorom do zdania rachunkow tak pod moment posesyi arędowney jakoteż i tradycyney do usprawiedliwienia z przeborow i niewolnych zyskow, a szcze-

gulnie dezolacyi kamienie przez obżalnych utrzymywanych, niemniej dalszym okalkulowanie się z administracyi pod juramentem, i wszystkim pod jakimkolwiek tytułem dłużnikom zesłego Jana Wolańskiego burmistrza wileńskiego, Antoniego Stachowskiego szambelana b. D. pol., w proźbach: sądzienia wszystkich należności wedle dowodu na powyższych debitorach w kapitałach i procentach i expensach, przyjęcia oblikwidacyi w stosunkach pretensyjnych, i na ten zamiar aktow właściwych odbycia, oraz dalszych reguł dekretem remissyynym Sądu Głównego 2go Departamentu przepisanych, we wszystkim wypełnienia, z wolną poprawą załoby.

Roku 1826 marca 9 dnia woźny niżej podpisany świadczę, iż takowego pozwu edyktalnego celem zamieszczenia kopią zgodną w gazecie Kurjera litewskiego dla wiadomości pozwanych do drzwi sądowych ziemskich wileńskich przybiłem.

Pieter Poczepowicz Woźny Powiatu wilen.

Roku 1826 msca marca 9 dnia przed aktami grodzkiemi powiatu wilen. stanąwszy obecnie woźny wyżej wyrażony relacją niniejszego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Horodenski.

Pozwolono drukować 12 Marca 1826 Cenzor. Symon Zukowski.

i Postanowieniem Sądu Magistratu miasta Wilna na dniu 22 przeszłego miesiąca februaryi nastalym udeterminowano wyprzedać z publiczney licytacji domek drewniany wdowy Katarzyny Jankowskiej na przedmieściu wileńskim Zarzeczcu przy drodze prowadzącej na Antokol, w rudkach będący, w samym tylko materyale, nie włączając placu na którym pomieniony domek ma swoje położenie, i dla tego, żeby życzący nabyć materyał takowego domku, na miejsce położenia onego, do licytacji w terminach 23, 26 i 29 terazniejszego miesiąca marca jawili się; w tem celu wydaje się niniejsze ogłoszenie. Roku 1826 miesiąca Marca 16 dnia.

Antoni Fiorentini R. M. W.

i Niżej podpisany, wyszedłszy niedawno wedle prawa z opieki, w celu uchronienia się od bydź mogących nieszczęśliwych z niedoświadczenia skutków, gdybym własney i nieletnich jeszcze braci nie zachwiał doli, uprosiłem za przyjęciem i w każdym razie za poradnika kuzyna mojego W. Wincentego Pietkiewicza Regenta Granicznego wileńskiego. i onemu do działania w osobie mojej, we wszelkich ogólnych i szczególnych interesach, z nieograniczoną mocą, przyznaną wydałem plenipotencyą, którą też dopiero potwierdzam; iżby zatem teraz każdy mogący mieć jakiegokolwiek do mnie odnoszące się stosunki, nie już ze mną bezpośrednio traktował, lecz pierwiej z tymże moim plenipotentem w mieście Wilnie zamieszkałym raczył komunikować się, przez niniejszą awizacyą wzywam i upraszam. Datt. w Wilnie roku 1826 dnia 11 marca.

Alexander Kajetan Slepikowski.

Takową awizacyę wolno drukować dnia 11 Marca 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

2. Od Litewsko - Wilenskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie odkrytego na byłym, już zmarłym, oszmiańskim Kaznaczeju Marcelim Rodkiewiczem decessu srebrem 10143 rub. 60½ kop. i assygn. 14064 rub. 55 kop., oddany na sprzedaż z publicznego targu, dom jego w mieście Oszmianie położony, z placami i zapisanymi przy nim podług ostatniej rewizji poddany, jedna płci męskiej i jedna płci żeńskiej duszami, oceniony 1000 srebrem, dla nieprzybycia na naznaczone do kupienia terminy, naznaczono na nowo: pierwszy d. 27, 2gi 29 następującego apryla, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sankt-petersburskich albo Moskiewskich gazetach, a zatem życzący należeć do targow zechcą przybyć na pomienione terminy do tutejszego Rządu. Dnia 11 marca 1826 roku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.
Naczelnik Stołu Kowalenok.

2. Od Litewsko - Grodzieńskiego gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na mocy Rozkazu JEJEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, pod d. 24 nowembra 1825 roku do tutejszego Cywilnego Gubernatora nadesłanego, o jak najprędzszym i nieodmiennym oczyszczeniu niedoimek, przeznaczony został na publiczną sprzedaż żyda Begagona dom murowany w mieście Grodzie położony, oddany przezeń za byłych tenutorów tutejszego akcyznego poboru, Kontrynia, Houwalta i Kołusowskiego, w ewikoyą na 15,800 rub. 89 kop. assygn., a podług świadectwa Grodzień. Główn. Sądu 2go Depart. pod d. 4 maja 1814 roku za Nrem 423 oceniony 13,574 rub. srebr.; jeżeli się okażą życzący kupić pomieniony dom, zechcą przybyć do targow do tego Rządu po upływie trzymiesięcznego terminu, jaki nastąpi od dnia wydrukowania tego ogłoszenia w Gazetach; inwentarz zaś tego domu okaże się życzącym po przybyciu ich do targow. Dnia 8 marca 1826 roku.

Sekretarz i Kawaler Liudochowski.

2 Sąd Exdywizorski za dekretem ziemskim Pttu nowogrodz: w folwarku Lubaniczach W. Floryana Beresiewiczza Oboznica inflantskiego reasumowany, przez niniejszą awizacyą zawiadamia wszystkie interesowane do tego konkursu strony, iż na powtórny termin ku oczewistej rozprawie dzień 21 apryla roku terazniejszego 1826 jest przeznaczonym, do której rozprawy iżby też strony ze wszelką gotowością przez siebie lub swych pełnopotentow przystępowały pod utratą ich dopominkow obowiązując. Datt 1826 msca februar. 16 dnia. Nikodem Kiersnowski pisarz ziem. nowog. Exdywizor.

Niżej tu podpisany, zebrawszy papiery, między innymi obligowe, pozostałe po śmierci swojego oycy ś. p. Michała, syna Antoniego, Bohatkiewicza; a nie mogąc się oddalić z Wilna od obowiązków służby skarbowej, wzywa niniejszym i uprasza tak PP. wierzycieli, jacyby się pokazali, równie jako i dłużników, abysię zechcieli znajdować w Wilnie u podającego to wezwanie, w czasie nadchodzących kontraktów Sgo Jerzego r. t. 1826, dla prawnego ukończenia tego rodzaju interesów, nie mogących już dłuższej cierpieć zwłoki, a należących najbliżej do dzieci spomnionego ś. p. Michała Bohatkiewicza, spólnie z żwągą ich matką JP. Marcyanną z Grudzińskich Bohatkiewiczową. Dan 15. Marca 1826. w Wilnie.

Alexander Bohatkiewicz.

Pozwolono drukować 15 marca 1826 Cenzor Szymon Zukowski.

3 Podaje się do wiadomości komuby o tym wiedzieć należało, iż my rodzeństwo Rokiccy po zeszyły ś. p. Bogumile z Rokickich Pawszynie Podkomor. Ptu Owruc. ciotce naszej w r. 1815 o sukcesyą z WW. Johanną z Niewęglowskich terazniejszą, i jej mężem Jabłońskimi deputatami, oraz jej samey bratem W. Ferdynandem Niewęglowskim Kapitanem w Ziemstwie Rzeczyckim rozpoczęliśmy process, podobnież po zeszyły ś. p. Petroneli z Rokickich Strumilłowej drugiej naszej ciotce o sukcesyą po oney z jej mężem W. Jakóbem Strumillą Rott. Wołkow. w tymże Ziem. Rzeczyck. także rozpoczęliśmy process, a w roku 1819 po oczewistych Dekretach weszliśmy z appellacyą w 2gi Departament Gubernii Minskiej (a z onego przez wszystkie najwyższe jurydykcyę przechodzić mając w zamiarze). Zatem do ostatecznej rozprawy zabezpieczając dla nas Rokickich odpowiedzialności, aby od WW. Jabłońskich majątności Hołowczyce zwane i inne, w Ptcie Mozyrskim Gubernii Minskiej leżących z Exdywizyi od Grafa Alexandra Chodkiewicza zajętych, a od W. Jakuba Strumilly majątności Borszczówki w Ptcie Rzeczyckim Gubern. Minskiej leżącey nikt żadnym prawem takowych majątności nie nabywał, w innym zdarzeniu dla nas naturalnych successorow Rokickich uległemi zostaną do odpowiedzialności, w czém zastrzegając każdego komuby otém wiedzieć należało; niniejsze zawiadomienie przez awizacyą niniejszych Gazet Kuryera Littgo w imieniu swym i rodzeństwa mego awizując, własną ręką podpisuję. Roku 1826 mca februaryi 15 dnia. Michał Rokicki.

Takową awizacyą wolno drukować dnia 25 lutego 1826 roku. Cenzor Radzca Stanu Ignacy Reszka.

Od dnia 1go następującego miesiąca kwietnia odnawia się prenumerata Kuryera Litewskiego na drugi kwartał. Prenumerować można w Redakcyi teyże Gazety. Cena zwyczajna sr. rub. 2 kop. 25.

Prenumerata na Dziennik Wileński r. t. przyymuje się w Wilnie w Expedycyi Gazetney Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi Gazety Kuryera Litewskiego; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycyach Pocztowych. Cena prenumeraty na rok cały: z przesyłaniem pocztą srebr. rub. 10; bez pocztury srebr. rub. 7 kop. 50.

Wilno dnia 17 marca v. s. 1826 Roku.

Z Rozkazu JEGO IMPERATORSKIEY
MOSCI.

Wypis z Xiąg Ziem. Powiatu Owruckiego. Roku 1826 miesiąca styczni 12 dnia Przed aktami Ziem. Ptu Owruckiego, przede mną Raymundem Telezyńskim Regentem przysięgłym akt tychże, stawając osobście W. Adam Gniewczyński były Assesor mozyr. Niższego Sądu, ta na Remanifest W. Alexandra Horwata byłego Chor. Powiatu Rzeczyckiego i jego Plenipotentą Romana Wierzbickiego, dnia 14 novembra 1825 roku, przeciwko WW. Jakubowi Kozłowskiemu obywatelowi guber. woł. Powiatu Owru. i stawającemu zaniesiony i przez Kuryera Litewskiego ogłoszony, następną swym i W. Jakóba Kozłowskiego imieniem czyni Remanifestacją, Obżalowani Horwat z Wierzbickim Remanifestem obwieścili powszechność, że Kontraktem dnia 23 septembra 1821 roku przyniżnym, za przeustąpienie Dóbr Kazionnych minskiej Gubernii, w Rzeczyckim Powiecie leżących, Muchoidy żwanych intraty 5,443, rubli srebr. kopiejek 75, za długi włosciian rubli srebr. 2,281 kopiejek 43, i za młyn rubli srebr. 131 kopiejek 25, a razem rubli srebr. 5,856, kopiejek 43, obżalowany Horwat zapłacić obowiązał się; przed zawarciem Kontraktu rubli srebr. 1,000 zaliczył, na rubli srebr. 4,856, kopiejek 43, Plenipotent Wierzbicki przyznał oblig z warunkiem stwierdzenia onego przez obżalowanego Horwata, że obżalowany Horwat oblig zatwierdzając, niby za zgodą żalącego się Kozłowskiego od wypłaty długu wytłamał się, pisząc słowa, „o oplaconych rubli srebr. 935, w drugim terminie rubli srebr. 909, „Ze minska Skarbowa Izba długu włosciianskiego rubli srebr. 77 przyaresztowała do odkrycia zabornu ziemi, i dla tego obżalowany rubli srebrnych 2,281, nieobowiązany płacić, a resztę rubli srebr. 884 kopiejek 8 i puł bez procentu zapłaci, że żalący się Kozłowski z stawającym siłą się zaćmić obżalowanego prawdy, a że obligowe adnotacye w aktach nie są, dla tego żalący się Gniewczyński dnia 9 nowembra manifestem całą obligową sumę (za potrąceniem tylko wypłatow) odebrać zamierzył, wręście że oblig zgubił to Sądowi nie śmiało objawił i t. d. Nato poprawdzie odpowiada się, Żalący się Kozłowski obżalowanemu Horwatowi dóbr Muchoid, nieprzeustąpiłby, gdyby wiedział, dla czego obżalowany pragnął tego majątku, i że dla chęci bogactw nie tylko słowo łamać, lecz i w brew prawu Statutu lit. rozdziału 7 artykułu 7 przyznany oblig pomawiać będzie, obżalowany Horwat z plenipotentem Wierzbickim szczęśliwi, gdzie żalącego się straty spotykały tam biorąc korzyście, zyski policzać pragną, w tem zamiarze od skarbowego majątku Muchojed obżalowany Horwat dawno zajęte trzymając lasy, o te miał dzieło, które gdy już na zgubny szczebel padało, (jak dziś odkryło się) obżalowany Horwat dysponencyi zażądał, ażeby słuścić muchoidawską gromadę i używalnością przy posiadaniu kaziennych lasów umocnić się, w tem celu Plenipotent Wierzbicki z dóbr bez ziem

i lasów, okazując straty, odstąpienia Muchoid prosił, żalący się sam liczył swe szkody, a przy starości rad pokoju, obżalowanemu Horwatowi muchoidowską dysponencyą przeustąpił, pod warunkami wypłacenia intraty długow włosciianskich; obżalowany Wierzbicki przyjął to radośnie, a z prędkością, przy skromnym układzie, przed spisaniem kontraktu rubli srebr. 1,000 wylczywszy, dnia 23 septembra 1821 roku, na Dysponencyą Muchojed sobie kontrakt, żalącemu się oblig na rubli srebr. 4,856 przed aktami mozyrskimi przyznał, był w kontrakcie warunek ażeby sam obżal. Horwat oblig zatwierdził, lecz obżalowany Horwat w Remanifestie mówiąc, że na obligu pisząc jakby za zgodą żalącego się Kozłowskiego sumę skassował; tem obraża prawdę, żalący się Kozłowski przed wzięciem jeszcze obligu, jak widział się z Horwatem, dotąd nigdy razem z sobą nie byli, i osobście nic nie czynili; i żalący się Kozłowski o jakowychsci nadpisach kiedy, jak i przez kogo, na obligu pisanych, nie wie, ale tenże sam oblig w całości ma zatwierdzony przez obżalowanego Horwata, roku 1824 w decembrze pisany listem, na skrypt jakowy obżalowany żalącemu się przez Gniewczyńskiego dwoma razy rubli srebr. 1,844 zapłacił, a reszty rubli srebr. 3,011 po prostu za obligiem przyznany winien, obżalowani Remanifestem mówią, że Skarbowa Izba dług skassowała, ta juryzdykcyja nie wpływa do układów obywatelskich; a choćby? kontraktem zawarowano, ażeby obżalowany Horwat do żalącego się Kozłowskiego w żadnym zdarzeniu żadnych pretensyi nie miał, pod sztrafem 1,000 rubli srebr., że Skarbowa Izba rubli 77, za zabor ziemi przyaresztowała? i tu obżalowany Horwat sam kaziennym lasem i ziemią zawładnąwszy, ten grzech własny chce zmasać groszem żalącego się, i dla tego obżalowany zgurą dwóch 1,000 rubli płacić niechce, a tylko rubli srebr. 884 i to bez procentu; przez to obżalowany daje rozumieć. ieżli o procent będzie upominek to i tego nie odda, wszakże prawo powiada „kto winien oddać powinien“ obżalowani ogłosili; że żalące się zaćmiewają ich jakieś prawdy? te prawdy zapewne skryte w przyznanych dokumentach, to tych wyrazy onę odkrywają; poczynione na obligu notaty w aktach niesą, dla tego zaś Gniewczyński oblig zgubił, o tem dnia 9 nowembra, 1825 nie śmiało Sądowi w dni kilkanaście oświadczył? na żadną adnotacyą żalący się Kozłowski z obżalowanym nigdy nie godził się, i pisać nie pozwalał, onych not nie widział, nie czytał i nie rozumie czego niema w aktach, co bowiem żalący się z obżalowanym dziać, to do akt wniosli; żalący się Gniewczyński oblig i pulares zgubił istotnie, nie umyślnie, a przypadkowo, że o tem Sądowi nie śmiało objawił; szkoda własności cudzey każdego zasmuca, o tem przypadku nie w kilkanaście dni a natychmiast po obyrzeniu straty Sądowi oświadczył żalący się, prawda z boleścią że obżalowany Horwat Remanifestem publicznie mówi, po stracie w dni kilkanaście Sądowi doniesiono, sam publiczność

oswieca, że oblig zginiony; i obżałowany podpada podeyrzeniu, czyli zginionego nie znalazł pugilaresu i obligu, który że przyznany z wypłatow są w aktach kwity, a obżałowany w chęci korzyści, wymyśla jakoweś żalącemu się Kozłowskiemu nigdy niewiadome adnotacye, a wzywając ku pomocy Skarbową Izbę, od wypłaty rubli srebr. 2,281 uchyla się; i śmiałym czołem tego od Sądu, światu, i żalącego się żąda ironicznie, bo jest podobieństwo obżałowany może ma w rękę swem zgubę; a wszystkich przestrzega nie nabywać oney; lecz żalący się Kozłowski upewnia powszechność, że nikogo nie oszuka, a sam u sądu własności swojej na obżałowanym Horwacie poszukiwać będzie, podług sumienia i prawa, to jest obżałowany Horwat za obligiem 25 septembra 1821 przyznany 1824 w decembrze listem zatwierdzonym, żalącemu się Kozłowskiemu był winien rubli srebr. 4,856, kopiejek 43, na to dwoma razami rubli srebr. 1,844 zapłacił, przez żalącego się Gniewczynskiego (bo żalący się Kozłowski u obżałowanego nie był) a jeszcze obżałowany winien rubli srebr 3,011 z procentami, i o te żalący się Kozłowski z obżałowanym Horwatem ma process, z tego powodu publiczność uważy niepotrzebne ogłoszenie obżałowanym Horwatem w miesiącu nowembrze 1825 przez gazetę uczynione i ostrzeżona będzie, że obżałowany Horwat włada majątkiem na pięć głów spadającym, sam z swej schedy musi być dłużnym, kiedy długu nie płaci, więc na kredyt ewikcyą ma słabą, a bardziey zwątloną używalnością kaziennych lasów, oczem publiczność żalący się uwiadomić obowiązany podobnym jak i obżałowany Horwat porządkiem zostaje, i takową Remanifestacyą do akt powiatowych ziemskich owruckich podaje, Adam Gniewczynski były Assessor mozyr. niższego Sądu, z których xiąg i ten wypis pod pieczęcią ziemską Powiatu owruckiego jest wydany. Pisany w mieście JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Owruclu.

Raymund Teleżyński R. Z. Owr.

Czytał M. Mroczkowski.

R. 1826 msca stycznia 18 dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI mozyr. mieyskiego Magistratu stawając osobiście WJPan Adam Gniewczyński były Assesor Pttu Mozyrsk. ten Extrakt Remanifestu do akt podał, przyjąłem Jan Baza Osmołowski mozyr. mieyskiego Magistratu sądowy i aktowy Pisarz.

Dozwolono drukować, Wilno. 27 stycznia 1826 roku. Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

2 Adam Dauksza Prezydent Grodzki, Aloizy Jasiński Sędzia Ziemski, Romuald Chrzczonowicz Sędzia Grodzki Powiatu Wilenskiego, Franciszek Petrykowski Pisarz Grodzki Powiatu Trockiego Urzędnicy.

WW: Jmci Panom Maryannie z Naruszewiczow Matce, Romualdowi i Justynowi Synom Stachowskim Szambelanowey i Szambelanicom b. Dworu Polskiego, oraz ich Opiekunom Michałowi Przyjałgowskiemu Deputatowi wywodowemu z Pttu Telszewskiego, małżonka Teresa synowie Adam i Kazimierz, córki Helena i Julija Sielickim obywatelom miasta Wilna i ich opiece tudzież dalszym wszystkim wierzycielom i pretensorom ja-

kierkolwiek stosunki do masy funduszu zeszłego Antoniego Stachowskiego Szambelana byłego dworu polskiego mieć mogącym, a także wszelkiego tytułu Debitorom do teyże masy zawiniającym oznajmujemy tem naszym urzędowym obwieszczeniem listem, iż co dekretem oczewistym remissyjnym Sądu Głównego Litewskiego Wilenskiego 2go Departamentu w roku 1822 nowembra 17 dnia ogłoszonym i przez żadną stronę nie apelowanym, na zebraniu ogulney masy majątku zeszłego Antoniego Stachowskiego Szambell: b. d. polskiego i na usatysfakcyonowanie wszystkich jego wierzycieli i pretensorow przez rozdział stosowny do prawa, Taxa i Exdywizyi wszelkiego majątku po nim pozostałego determinowaną została, i do celu wypełnienia tego urzadz był wyznaczony, w skutek którego dekretu Sąd Taxatorsko Exdywizorski z urzędnikow remissą nominowanych złożony do kamienicy Ray zwaney w mieście Wilnie na rogu wielkiej i nieznackiej ulicy pod N. 385 sytuowanej zjechawszy, po ufundowaniu w obecności wielu stron Juryzdykcyi swojej, naostatek przez dekret roku 1822 zbra 15 dnia po oczewistych kontrawersyach ferowany i nieapelowany, urzadz Administracyą kamienic i majątkow, w sprawie samey kopije spraw i kauptacyą, oraz akta inkwizycyi, kalkulacyi i werrefikacyi rozpierającym się stronom przeznaczyl, i dalsze rozmaite a pierwszemu zjazdowi Sądu Exdywizorskiego właściwe judikata postanowwszy Sady swoje do dnia 15 maja następnego 1823 odłożył, poczem kiedy niektórzy z naznaczonych urzędnikow remissą na elekcyach powiatowych wybranymi w now nie zostali, i przeto o dalszego zaskutecznienu dekretu remissyjnego wymawiali się, a inni odległością mieszkania i słabością zdrowia ekuzując się, równie kompletu tak w terminie z odwołania przypadłym jako i w pozniejszy czasie nie złożyli, dla tey więc racyi na cytacyą WJP. Deputata Przyjałgowskiego Sąd Główny Litewsko Wilenski drugiego Departamentu dekretem oczewistym na ich miejsce drugich wyznaczył urzędnikow, co było przyczyną zwłoki niemalego czasu w należny exekucyi remissy, w porządku której koniecznego wypełnienia że my wyżej pomienieni urzędnicy za niedziel cztery od daty podania niniejszego obwieszczenia w komplecie ze trzech osob prawem oznaczonym ad locum delicti dla dopełnienia we wszystkim skutkow dekretu remissyjnego w gurze datą wyrażonego niezawodnie zjedziemy, i że wszelkie kwestye między stronami zachodzić mogące przez oczewisty już dekret ułatwimy, gdyby żadna strona niewiadomością o tem składać się nie mogła, przez niniejszy obwieszczy list wszystkich którzykolwiek jakie stosunki tylko do masy zeszłego Antoniego Stachowskiego Szamb: b. D: poll: mieć mogą, lub którzy z zawinienu do teyże masy usprawiedliwić się są obowiązani, o tem naszym niechybnem postanowieniu zawiadomiamy i że w przypadku niestanności którejkolwiek strony amissya zapisaną zostanie ostrzegamy, Adam Dauksza Prez: Grodz: Wilen: Exdywizor. Roku 1826 msca marca 2 dnia Wożny niżej wyrażony świadcę iż kopije takowego obwieszczenia z autentykiem zgodne od JWWJP: Adama Daukszy Prezydenta Grodz:, Aloizego Jasińskiego Sędziego Ziem: Romualda Chrzczonowicza Sędziego Grodz: Pttu Wilens: Franciszka Petrykowskiego Pisarza Grodz: Ptu Trockiego u-

rządNIKOW na taxę i Exdywizyą majątku zesłego Antoniego Stachowskiego Szam: b. D: poll: Dekretami remissyjnemi Sądu Gł: Litew: Wilen; 2go Departamentu wyznaczonych, jedną WWJPPP: Maryannie z Naruszewiczow matce, Romualdowi i Justynowi synom Stachowskim Szam: i Szambelanicom b. D: poll: oraz ich opiekunom w Kamienicy ich własney Zółta zwaney w mieście Wilnie na ulicy wielkiej pod N. 202 sytuowaney, drugą WJP. Michałowi Przyjałgowskiemu Deputatowi Wywodowemu w kamienicy takż jego własney w mieście Wilnie na Szwarcowym zaułku pod N. 196 położoney, trzecią JJPP: Teresie matce Adamowi i Kazimierzowi synom, Helenie i Julij córkom Sielickim i ich opiekunom w kamienicy Ray zwaney mieszkającym w mieście Wilnie na rogu wielkiej i niemieckiej ulicy pod N. 385 sytuowaney, o czewisto podałem i położyłem, a czwartą ad vocas do drzwi sądowych przybiłem i tym sposobem o terminie zjazdu Sądu Taxatorsko - Exdywizorskiego za niedziel 4 od daty podania niniejszego obwieszczenia nastąpić niezawodnie mającym, zapowiedziałem i oznaymiłem.

Piotr Poczepowicz Woz. Pttu Wilen.

Roku 1826 msca marca 2 dnia przed aktami grodzkiemi Pttu Wilen: stawając osobiscie Wożny wyżey wyrażony niniejsze obwieszczenie urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Andrzej Towiański.

2. Oświadczenie imieniem WJP. Józefa syna Izydora Boczkowskiego lekarza pułku Archan-giel-grodzkiego zanosi się w treści następney. Iż żalcy po śmierci ś. p. Xdza Antoniego Piotra Stankiewicza Kanonika i Prałata rodzzonego swogiego dziada, objęciem zostawioney przez jego własności zajmwszy się; kiedy ze znajdujących się u siebie dowodow pisma, sądowemi wyrokami zaprobowanych, siebie jednego Successorem wyrażonego ś. p. Prałata Stankiewicza (za jakiego już gdzie należało i przyznany został) bydź uważa, niejacyś Kazimierz i Jan Stankiewiczowie, w naymniejszym względzie do familii wyrażonego Prałata nie należni (bo ten żadnych braci nie miał) przewodnictwem tylko podobnego nazwiska, utytułować siebie successorami nabrawszy śmiałości, do tego oną posunęli stopnia, że zaprzeczyć żalmu jego pochodzenia, udalić jegoż rodziny, azatem pozbawić zapewnioney prawami jemu własności, przez oświadczenie w Gazetach Kuryera Litewskiego Nr. 72 roku 1825 imieniem swoim i swoich braci wydrukowane, poważyli się; wnosil żalcy ze ogłaszający się kuzynami, zapowiedzianey pretensyi w miejscu właściwym usprawiedliwiać nie zaniehbaję, a tem samem do pozyskania prawami uręczoney z siebie odpowiedzi sposobność żalmu sami podadzą; dla tego z odkryciem nieprawości oney, spieszyć niechciał, kiedy ci na samym zapisaniu oświadczenia wszystko kończęc, projektu właściwe za sobą pociągającog skutki, ile widać odstąpili, i uczynionego odezwania się, jako nic im w korzyści nie wystawiającego, na zawsze się zrzekli; to pewno iż wyrażony obłnyh krok, na moment nawet stopnia żalłgo osłabić nie był w stanie; lecz że do przewłoki w załatwieniu interesow znacznie się przyłożył, oskarżając przeto równą onych determinacją, że samo oświadcze-

nie bez dowodow, żadnegō prawa nikomu, do cūż dzezy własności nie nadaje; a zatem że przez obłnyh w gazetach umieszczone, jako procesem nie poparte, przecinać żalłmu działan sukcesyjnnych nie jest zdolnem i nie będzie mogło, daje wiedzieć; przy zapewnieniu razem iż wszelkich z tego względu już urosłych szkod istrat, za odkryciem miejsca mieszkania obłnyh (ktōregō potąd nie wie) dochodzić nie zaniehba. Roku 1826 marca 1 dnia. Jakowe oświadczenie do zapisania w Sądzie Ziemskim Minskim podając podpisuję się Józef Boczkowski.

Roku 1826 miesiąca marca 1 dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemu Powiatu Mińskiego stawając osobiscie W. JP. Józef syn Izydora Boczkowski lekarz pułku archangięlgrodzkiego oświadczenie niniejsze wpi-sać do protokołu podał. Przyjąłem i że jest w księgach swiadczę Leonard Bartoszewicz Ziemski Pttu Mins: Regent.

Pozwolono drukować 9 marca 1826. Cen-zor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.

2. Policya miasta Wilna przez niniejsze zawiadania, że na mocy Ukazu Rządzącego Senatu do Rządu Gubernialnego Wilenskiego nadestłanego, tenże Rząd Gubernialny, Ukazem swoim polecił Policyi niniejszey oddadź w arędowną tenutę domy w mieście Wilnie, byłych podradczykow, Wileńskich mieszczan Starozakonnych: Izraela Percowicza Klaczkki bez Nru na Łukiskach, i Eliasza Notelowicza Zamberga pod Nrem 329 na ulicy żmudzkiej, oraz Kawenta za Klaczkę, Szymona Kreszkiewicza pod Nrem 189 na ulicy Zamkowej; z powodu niedotrzymania przez tychże podradczykow warunkow kontraktu, zawartego 18 maja roku 1814 z Kommissyą prowiantką Wilenską, na dostawienie do Wilenskich magazynow prowiantu, owsa, i workow, a ztąd zastosowaney do nich i do Kawenta Kreszkiewicza Skarbowey pretensyi, na rubli assygnacyynnych 28556 kop. 50. Zatem na wzięcie takowych domow przez licytacją w arędę od terminu Sgo Jerzego to jest 23 następującego miesiąca apryla, do takowey licytacyi naznaczają się termina, pierwszy 26, drugi 27, i trzeci ostateczny 30 terażniejszego miesiąca marca, kondycye zaś takowey arędy można widzieć każdodziennie w teyże policyi i będą one przedjawiane przy targach. Zyczący przeto należeć do takowych licytacyy zechę jawić się na wyż wyrażone termina każdodziennie z południa o godzinie 3ciey do policyi miasta Wilna.

Inspektor dzieł śledztwiennych, Radzca ho-norowy i Kawaler F. Królikowski.

Suchocki Sekretarz Koll.

2. Expedycya Gazetna Głównego Pocztamtu Litewskiego, zapobiegając licznym od Prenumeratorów rekwizycyom o niedoysciu N. 12 Izydy Polskiej z r. 1824; uwiadamia iż N. 12 Izydy Polskiej z r. 1824 już jest wydrukowany, lecz dla nieskończonego jeszcze alfabetycznego spisu rzeczy zawartych we wszystkich tomach Izydy od początku jey wychodzenia, który ma bydź do tego Numeru dołączony, wydanie go Prenumeratorom późniey ogłoszonym będzie.

2. Sąd Exdywizorski za rémissą Ziemstwa Nowogr. w majątności Wiedzmie W. Stanisława Łopota reassumowany, wzywa wszystkie strony, do tego konkursu interessowane, iżby ku oczewistej rozprawie, w terminie na powtórny zjazd przeznaczonym, to jest dnia 26 jula terażnieyszego roku z dowodami ich dopominki probującemi przez siebie, lub przez swych plenipotentow sub ammissione, stawali. Datt 1826 roku marca 3go d.

Prezydent Sądu Ziem. Nowogr. Ptu i Exdywizor Jerzy Sokołowicz.

Sędzia Sądu Ziem. Pttu Nowogr. Felicyan Wereszczaka.

Pisarz Ziem. Nowogr. Exdywizor Nikodem Kiersnowski.

Regent Exdywizyi Ignacy Zaborski.

3 Sąd Magistratu miasta Wilna w skutek Ukazu Rządu Gubernialnego Wileń. postanowił kamienicę żyda Borucha Morducha Etingiera w mieście Wilnie pod N. 1213 za Rudnicką bramą położoną za Skarbową należność oddać z daty 23 następującego mca apryla na rok jeden w arędę z publiczney licytacji; i dla tego życzący takową kamienicę zarzędować, żeby na miejsce położenia oney, do licytacji w terminach ku temu naznaczonych to jest w dniach 15, 16 i 18 idącego dopiero mca marca z prawnemi ewikcyami jawili się, w tém celu wydaje się niniejsza Awizacya. Roku 1826 mca marca 8 dnia.

Jerzy Klimaszewski R. M. W.

3. Oświadczenie w Imieniu WW. Konstantyi z Jurcewiczow matki, Hilarego zupełne mającego lata, a Adama jeszcze w nieletności zostającego synów, i Antoniny w zamęciu Kiersnowskiej, a Józefy i Emilii córek w panienskim będących stanie Kuchcińskich, za wiedzą i wolą opieki swojej czyniących, z takiego zapisuje się powodu: gdy oświadczyć się sędzoney sobie dekretem Ziem. Brasławskim w roku 1819 8bra 31 dnia zapadłym summy czer. 1,484 f. 1003 g. 10 na JW W. Hieronimie i Petroneli z Bobrownickich Strutyńskich Szambelanach b. Dworu Pol. jako debitorach ś. p. Ludwika Jurcewicza Półkownika woysk pol. brata rodzzonego i obligodawoy oświadczyć się Kuchcińskiej, w terminie zamierzonym nieopłaćili; i kiedy takowey Kuchcińscy summy drogą wskazaney przez wspomniony dekret inkwitacyi, z majątku rzeozonych Strutyńskich Poczapinie zwanego w Gubernii Podolskiej w ptcie Lityńskim naydującego się, ani z żadnego innego ich funduszu, pomimo naywiększe usiłowanie, Rządowemi nawet Władzami, Guberniów: Litew. Grodzieńskiej i Podol. wspierane, przy poniesionych znacznych podróznym i prawnych wydatkach, dotąd pozyskać nie mogli; skutkiem warunku, w témże dekrete załączonego przez słowa: „Jakowe lokacye żeby dostateczny wzięły swóy skutek, Sąd, w przypadku onych nieuiszczenia, lub nieprzywiedzenia, zachowuje na cały massie u sukcesora Michała Jurcewicza, któremu resztująca massa podług testamentu zeszłego Ludwika Jurcewicza dostaje się, ewikcyą obespieczą“ zmuszeni nakoniec zostali na wszelkich generalnie nie tylko Ludwika, ale i osobistych Michała Jurcewiczow funduszach poszukiwać swojej należności; wśród czego: kiedy zeszyli niedawno z tego światła Michał Jurcewicz Sędzia Grodz. Zawiley. mieniący się bydź bratem rodzonym, a tym samym i sukcesorem, wprzódy zmarłego Ludwika Jurcewicza Półkownika woysk pol. (chociaż ani testamentu w oryginalu zeszłego Ludwika, ani innego jakiego, tak blizkiego z nim spokrewnienia się nieokazujący dowodu, i za samojednym tylko ekstraktem, do całego majątku i spadku po zeszyłym Lu-

dwiku, rodzonym i jedynym bracie oświadczającoy się Kuchcińskiej przypowiedziawszy się, cały proces z rzeczy tegoż spadku wynikły, pod swoim prowadzący imieniem), strudnie potrafił wyekwowanie i tego warunku, że oświadczającoy się i pomimo znowu zaszyli kilkakrotne przedpisania, JW. Jenerał Gubernatora Lit. Wileń. i Kawalera wielu Orderów, po nich, Rządu Gubernińskiego Ukazy, dla zjawionego Skarbowego długu, do majątności Poszumienia jako posiadaney przez Michała, a nabytey za zdjęte summy zeszłego Ludwika i sprzedany folwark Kalinowszczyzna zwany, wzięć przystępu dekretem Brasławskim sobie zapewnionego nie zdołali; ile że zeszyli Sędzia Jurcewicz chcąc niby poddać w jakąś wątpliwść tylko co wspomniony dekret, którego sam oprzyślał, i ledwo nie wszystkie nim objęte strony (oprócz JW W. Strutyńskich) kontentowały się, pozwał do Sądu Główn. wszystkich debitorow i kredytorow zeszłego Ludwika, między innemi: pozwał jakoby i Kuchcińskich, i razem z dalszemi skondemnował; lecz gdzie swoje kładł pozwy? komu je doreczal? i za czyją konwikcyą miastanę przewiodł? nie wiadomo; oświadczającoy się bowiem Hilary Kuchciński po dóysciu lat swoich dla załatwienia familiynych interessów przybywszy do Wilna, dopiero teraz, dowiaduje się o wskrzeszonym pomimo dekret Ziem. Brasławski w Sądzie Główn. Wileń. Wremiennego 2 D-partamencie przez zeszłego Michała Jurcewicza z swoim rodzeństwem procesie, jak równie i o tém, że pomimo tyle poprzedzonych Rządowych przedpisani, Opieka rodzeństwa mojego pod życiem Sędziego Jurcewicza, za dług tak święty, tak uroczyste przez brata rodzzonego dla siostry i jej dzieci zabezpieczony, pierwszy przed umniemaną sukcesyą i przyswojonym własnictwem tegoż Michała, żadney dotąd zgola satysfakcyi wyjednać nie była w stanie, a tém czasem fundusze odpowiedzi ulegające przez obrót szkodliwy strony zapędney ścierać się mogą; gdyby zatem, osoby do massy funduszow zeszłego Ludwika, jako i Michała Jurcewiczow zawinijające, lub jakiegokolwiek z onemi mieć mogące stosunki i układy, ani samey W. Michałowey Jurcewiczowey, ani jej opiece, bez skommunikowania się uprzedniego z oświadczającoy się nie nie płacili, w żadne zgola układy nie wchodzili, przez niniejszą protestacyą zastrzegając, przy odwołaniu się nadto do regetru obligow i dlugow zeszłego Ludwika przez niego samego w roku 1813 apryla i sporządzonego i podpisanego et eorundum 7 dnia w Grodzie Zawileyskim aktykowanego proprimo; powtóre: do dekretu Ziem. Brasław. 1819 8bra 31 za takowemi obligami summy na wykazanych dłużnikach realizującego, a potrzezie: i do własnego oświadczenia zeszłego Michała Jurcewicza w roku omiunonym 1824 kwietnia 23, do gazety Kur. Lit. podaaego i pod N. 49 zamieszczonego, razem i osoby zawinijające objawia; to jest: JW W. Strutyńskich Hieronima i Walentego, WW. Doregowskich w stopniu Kazimierza Swolyńskiego, Majora Bystrama, sukcesorow Ignacego Prozora Wojewodzica, Adama Iwaszkiewicza, Tromezyskiego, Bohomolca, Kiersnowskiego Lowczyca Nowogrodzkiego, Piotra Zabę Szambelana, Eymonta Rotmistrza, Michała Eydziatowicza Porucznika, Parczewskiego, Stanisława Wyrwioza, Tadeusza Bienieckiego, Mikołaja Balewioza, Kuszelewskiego, Pisarza Ziem. Wilkomir., JW. Mirskę Pisarzowę, Juliana Koziella, Adwokata Brodowskiego, Wincentego i Ignacego Sadowskich, Sierakowskiego, Łazowskiego, Tyszkę, Franciszkanów S enskich, Millerów, Alexandra Hopena Sędziego, Jelskiego Podkomorzego, Tadeusza Włodka, Józefa Włodkowicza sukcesorow, samych, bądź jezeli nie zyją i ich sukcesorow, i takowe oświadczenie do publiczney podając wiadomości, jako aktor w Imieniu własnym i dalszego mojego rodzeństwa podpisuję. Dat roku 1825 mca decembra 19 dnia.

Hilary Kuchciński.

Pozwolono drukować. d. 11 marca 1826 r., Cenzor, Radzca Kollegialny Symon Zukowski.